

Nr 62

Av herr **Severin m. fl.**, *angående inordnande i skogsstyrelsens organisation av virkesmätningssavdelningspersonal m. m.*

För tillsynen över virkesmätningsslagstiftningens efterlevnad och handläggningen av ärenden rörande virkesmätning och därmed sammanhängande frågor har inom skogsstyrelsen sedan år 1944 funnits inrättad en fristående avdelning, den s. k. virkesmätningssavdelningen. År 1952 fick denna avdelning sig också ålagd de skogsstatistiska uppgifter, som enligt riksdagsbeslut åvilar skogsstyrelsen, vilket föranledde avdelningens utökande med bl. a. en förste aktuarie och visst arbetsbiträde åt denne. Medan den sistnämnda personalen tämligen omedelbart beredes ordnad, pensionsberättigande anställning, har däremot den med själva virkesmätningssverksamheten sysselsatta personalen alltsedan avdelningens tillkomst varit ytterligt lösligt anställd. Själva chefskapsfrågan har lösts genom förordnande av särskild föredragande för ett budgetår i taget.

Den tillämpade anordningen har varit ytterst otillfredsställande ur arbets- och andra synpunkter. Skogsstyrelsen har också vid upprepade tillfällen hemställt om en ändring och föreslagit, att avdelningen skulle fastare inordnas i styrelsens organisation, närmast såsom en särskild byrå för virkesmätning och skoglig statistik, i samband varmed föredragandetjänsten skulle ombildas till en byråchefstjänst. Statsmakterna har dock ansett, att ingående erfarenheter rörande avdelningens verksamhet borde avvaktas, innan några förändringar i fråga om avdelningens organisation och virkesmätningsspersonalens anställningsförhållanden vidtoges. Skogsstyrelsens förslag har därför lämnats utan avseende.

Erforderlig bakgrund för en allsidig bedömning av det ifrågavarande problemkomplexet synes emellertid nu föreligga. På uppdrag av chefen för jordbruksdepartementet har nämligen 1955 års skogsvårdsutredning företagit en grundlig, förutsättningslös utredning rörande skogsstyrelsens uppgifter på virkesmätningens område och dess befattningstagande med hithörande frågor. Utredningen har framlagt förslag om virkesmätningssavdelningens inordnande i skogsstyrelsens ordinarie organisation. Praktiskt taget alla av de över utredningens förslag hörda remissinstanserna har också tillstyrkt förslaget genomförande.

Departementschefen liksom Kungl. Maj:t anser sig dock böra skjuta det slutliga ställningstagandet på framtiden och fortfarande stanna för ett provisorium. Visserligen har det föreslagits, att virkesmätningsspersonalen

i fortsättningen skall beredas pensionsberättigande tjänster — vilket i och för sig innebär en förbättring — men alltjämt har frågan om avdelningens inordnande i styrelsens fasta organisation lämnats öppen, liksom det synnerligen berättigade förslaget om förbättring av löneställningen för avdelningens chef ävensom för dennes närmaste man på virkesmätningssområdet lämnats obeaktat. Det av departementschefen föreburna skälet mot en förändring härutinnan, nämligen att 1955 års skogsvårdsutrednings fortsatta arbete kan komma att påverka skogsstyrelsens organisation samt att utvecklingen beträffande anslutningen till virkesmätningföreningarna bör ytterligare avvaktas, synes knappast bärande. De arbetsuppgifter, om vilka det här är fråga, är enligt vad skogsvårdsutredningen framhållit av den art och omfattning, att de naturligt avgränsar sig gentemot skogsstyrelsens övriga uppgifter. Ej heller synes med hänsyn till den anslutning till virkesmätningföreningarna, som redan föreligger, en eventuellt ökad anslutning till dessa föreningar kunna komma att i nämnvärd grad påverka eller minska skogsstyrelsens befattningstagande med virkesmätningssärenden.

De arbetsuppgifter, som åvilar chefen för den nuvarande virkesmätningssavdelningen, är av synnerligen kvalificerad, grannliga och ansvarsfull natur. De bedömningar och avgöranden, som vederbörande har att träffa, har merendels omfattande ekonomisk räckvidd och betydelse för skogsnäringen. På tjänstens innehavare måste ställas stora krav på skogligt teknisk sakkunskap, initiativkraft, omdöme och förhandlingsvana. Arbetet är också, som skogsvårdsutredningen framhållit, av speciell art, och den krets inom vilken man kan söka en för uppgiften lämplig och kvalificerad person är mycket begränsad. För att det skall bli möjligt att åt tjänsten kunna förvärva och behålla en person med de erforderliga kvalifikationerna måste en löneställning väljas, som gör tjänsten lockande och eftersträvansvärd. Jämväl är det viktigt att löneställningen för chefens närmaste man avpassas så, att till tjänsten kan knytas en person, som vid förfall för chefen kan tjänstgöra i dennes ställe.

Såsom framgår av det anförda är det enligt vår mening av stor betydelse såväl ur det allmännas som ur enskilda synpunkter att det förslag, som framlagts av 1955 års skogsvårdsutredning rörande organisationen för tillsynen över virkesmätningssverksamheten, genomföres. Den kostnadsökning, som förslaget för med sig, jämfört med statsverkspropositionens förslag, är så pass ringa — det rör sig om i runt tal 10 000 kronor — att den i förevarande sammanhang får anses av underordnad betydelse. Med stöd av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen dels måtte besluta om inordnande i skogsstyrelsens organisation av virkesmätningssavdelningens

personal i enlighet med 1955 års skogsvårdsutrednings förslag,

dels i anslutning härtill, med slopande av det särskilda anslaget för kostnader för virkesmätning under anslaget Skogsstyrelsen: Avlöningar, till Skogsstyrelsen: Omkostnader anvisa de medel, som erfordras för förslagets genomförande, utgörande 154 600 respektive 48 100 kronor, även som under rubriken Skogsstyrelsen: Särskilda undersökningar anvisa ett försöksanslag av 10 000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1957

Erik Severin

Olof Persson
i Tandö

Ernst V. Staxäng
